ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24–94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43–23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
21
ΜΑΪΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6835

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΩΤΕΙΝΗΝ ΑΥΡΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ ἐκ τῆς πολιτικῆς, ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐκυβερνᾶτο. Κατηυθύνετο μὲ τὴν ἐναλλασσομένην φορὰν τῶν κομματικῶν παθῶν καὶ σκοπιμοτήτων. Κατηυθύνετο εἰς τὴν τρικυμίαν. Κατηυθύνετο εἰς μίαν καὶ μόνην βεβαιότητα: Εἰς τὴν βεβαιότητα τῆς κομμουνιστικῆς ἀναρχίας, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ μαινόμενος Παπανδρεϊσμὸς εἶχε χρησιμεύση ὡς οἰκτρὸς προαγωγὸς καὶ ἐνισχυτής. Πέραν αὐτῆς δὲν ὑπῆρχε παρὰ τὸ χάος, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐκυλίετο, μὲ ραγδαῖον πλέον, ρυθμόν, τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον. Καὶ ἦτο ἡ κυλίνδησις ὅλεθρος φανερός, ἀσφαλής, ἀκατάσχετος.

Εἰς αὐτὴν τὴν τραγικῶς κρίσιμον στιγμήν, δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη δύναμις ἀνασχέσεως, πλὴν τοῦ Στρατοῦ. Ἡ μόνη ἐλπίς. Καὶ ἡ ἐλπὶς ἔσωσε τὸ Ἔθνος. Ἐνῷ ἔφθανεν, εἰς τὴν πλήρη ἀπόγνωσιν, ἡ ἐλπὶς κατέστη πρᾶξις. Καὶ οὐσία ζωῆς. Ἡ Ἐπανάστασις ἦλθεν ὡς μοιραία συνέπεια καὶ ὡς σωστικὴ λύσις. Τὸ πεπρωμένον τοῦ Ἔθνους ἔπαυσε νὰ εἶναι χρησμός. Κατέστη διαυγὴς ἀσφάλεια συνεχείας, μὲ εὐθυγράμμισιν πρὸς τὴν παράδοσιν, μὲ προοπτικὴν πρὸς τὸ μέλλον. Καὶ ἡ ὥρα μηδέν, ἡ ὥρα τοῦ ἐρυθροῦ ἀναρχισμοῦ, ἡ ὥρα τῆς αἱματοχυσίας, δὲν ἦλθεν. Ἀντ' αὐτῆς, ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς ἀναδημιουργίας. Τῆς ἐπανατοποθετήσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἰδεωδῶν ἐπὶ τῆς ἀληθείας. Τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν ἐπιταγὴν καὶ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος.

Συμπληροῦται σήμερον ὁ πρῶτος μὴν τῆς Ἐπαναστάσεως. Εἶναι ἤδη ἕνας σταθμός. Βεβαίως, δὲν γίνεται ἀπολογισμός. Οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον τὰς τύχας τῆς Πατρίδος, δὲν εἶναι πολιτικοί. Ἀκόμη περισσότερον δὲν εἶναι δημοκόποι, ὥστε νὰ θηρεύουν ἐντυπώσεις καὶ νὰ αὐτοπαραδίδωνται εἰς φραστικοὺς ναρκισσισμούς. Εἶναι λιτοὶ πατριῶται, ὁραματισταὶ καὶ συγχρόνως πραγματοποιοί. Συνεπῶς ἀπὸ τὸ μέλλον οἰστρηλατοῦνται. Καὶ τὰ ὑπὸ ἐκτέλεσιν εἶναι ἐκεῖνα, ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν. Παρὰ ταῦτα δὲν εἰμπορεῖ ὁ ἀντικειμενικὸς κριτὴς νὰ ἀποφύγῃ κάποιαν σύντομον καὶ ἀδρομερῆ ἀνασκόπησιν τῶν ἐπιτελεσθέντων.

Καὶ εἶναι αὐτὰ πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσον θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ φαντασθῇ. Καμμιὰ ἀποφασιστικὴ μεταβολὴ δὲν ἐπέτυχεν ὅσα ἡ παροῦσα, εἰς τόσον σύντομον χρονικὸν διάστημα. Καὶ ἐν πρώτοις, καμμία δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποκαταστήσῃ καὶ νὰ παγιώσῃ τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα εἰς τὸν βαθμόν, ποὺ τὸ κατώρθωσεν ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις. Τὴν εἶχε καταρρακώσῃ τὴν ἑνότητα αὐτὴν ὁ κομματισμός. Τὴν εἶχεν, οὐσιαστικῶς, ἐξαφανίσῃ. Καὶ τὴν ἐπανέφερεν ἡ Ἐπανάστασις. Εἶναι τὸ πρῶτον καὶ μέγα ἐπίτευγμά της.

Καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ἑνότητα, πλήρως ἐδραιωμένην, ἀνεγνωρίσθη πανηγυρικῶς, ἡ ἐπελθοῦσα σωτηρία. Ἐκεῖ, ὅπου ἐφαίνετο κατήφορος τρομακτικός, ἐφάνη, αἰφνιδίως, εὐθεῖα. Ὁ κομμουνισμὸς ἔφθανε πρὸς τὸ τέρμα τῶν σχεδίων του. Καὶ αἰφνιδίως, εἶδεν ἐνώπιόν του τὸν φραγμόν. Εἶδε τὸ Ἔθνος, διὰ τῆς εὐγενεστέρας ἐκπροσωπήσεώς του, διὰ τοῦ Στρατοῦ, νὰ ὀρθοῦται ἀντιμέτωπον τοῦ Ἐφιάλτου. Καὶ νὰ συντρίβῃ τὴν προδοσίαν. Νὰ τὴν συντρίβῃ ὁριστικῶς, χωρὶς νὰ χύνεται σταγὼν αἵματος. Καὶ εἶναι αὐτὸς ὁ ἄθλος ἐκπληκτικός.

Τίθενται ἔπειτα τὰ θεμέλια νέου Κράτους. Ἡ Ἐκκλησία ἐπανευρίσκει τὴν γαλήνην της. Καὶ τὴν ἀποστολήν της. Δι' αὐτὴν καὶ μόνην τὴν κάθαρσιν, θὰ ἐδικαιολογεῖτο μία ἐπανάστασις. Μὲ ἐπὶ κεφαλῆς, ἤδη, ἀξιώτατον Ἡγέτην ἀνοίγεται ἡ ὁδὸς πλήρους καὶ ταχυτάτης ἀποκαταστάσεως.

Ἡ Πολιτεία, ἐξ ἄλλου, ὀρθοτομεῖ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Ἡ Διοίκησις ἑτοιμάζεται νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ τὴν γραφειοκρατίαν, νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν σῆψιν, νὰ ἀποκτήσῃ νέους τροχούς, ἱκανοὺς νὰ φέρουν εἰς λύσιν τὰ προβλήματα. Καὶ αὐτὸ μὲ αἴσθημα εὐθύνης καὶ ἀνιδιοτελείας, μὲ συνείδησιν, ὅτι ὁ ὑπάλληλος ὑπάρχει, διὰ νὰ ὑπηρετῇ τὸ Σύνολον καὶ ὄχι νὰ ἐμπαίζῃ.

Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ἔχει ἐνώπιόν της ὁρίζοντας εὐρυτάτων πραγματοποιήσεων. Ὁ κομμουνισμὸς ἐκυβέρνα πάρα πολλοὺς καὶ πολὺ σημαίνοντας δήμους καὶ κοινότητας. Τώρα διευθύνει τὸ Ἔθνος. Καὶ δὲν πολιτικολογεῖ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς. Ἐργάζεται ὑπὲρ τῶν δημοτῶν.

Ἡ Παιδεία ἐπανέρχεται εἰς τὴν βάσιν τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν παραδόσεων. Ἐδῶ, θὰ χρειασθῇ, ἀσφαλῶς, μιὰ κάποια βαθεῖα τομή. Καὶ μετ' αὐτήν, δάσκαλος, μαθητὴς καὶ γονεὺς θὰ γνωρίζουν, ὅτι πρέπει νὰ συνεργασθοῦν, διὰ νὰ φτιάξουν τὸ μέλλον τοῦ τόπου.

Καὶ ἡ οἰκονομία προχωρεῖ βάσει προγραμματισμοῦ, ἀπηλλαγμένου ἀπὸ τὸν παρασιτισμὸν τῶν συμφερόντων. Ἡ σύμβασις Λίττον ἀποτελεῖ ἀψευδῆ ἀπόδειξιν καὶ τῆς ἱκανότητος τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἑτοιμάζῃ τὸ μέλλον καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ξένων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ δημιουργικοῦ δυναμισμοῦ.

Ἐντὸς ἑνὸς μόνου μηνός — καὶ δὴ τοῦ πρώτου — ἡ εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος ἔχει μεταβληθῆ ἄρδην. Κάτι νέον συνέβη. Κάποιο θαῦμα πραγματοῦται. Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πορείας πρὸς τὴν φωτεινὴν αὔριον.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΕΝΟΣ Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΚΛΙΜΑΚΙΟΝ ΑΠΕΘΕΩΘΗ

Σπαντιδάκης: Ἡ πατρίς μας ἔβαινεν εἰς τὸν ὄλεθρον

ΕΛΛΕΙΨΕΝ Η ΦΑΥΛΟΤΗΣ

ΔΙΕΣΩΘΗ Η ΧΩΡΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΣΤΙΓΜΗΝ

ΧΑΝΙΑ, 20. — Μὲ ἐνθουσιώδεις, ἐκδηλώσεις καὶ μὲ πηπαΐα αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν, ὁ λαὸς τῶν Χανίων, ἐκπροσωπῶν ἐν προκειμένῳ ὁλόκληρον τὸν λαὸν τῆς νήσου Κρήτης ὑπεδέχθη (χθὲς) τὴν πρωΐαν τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸν Ἐθνικ. Ἀμύνης ἀντιστράτηγον κ. Γρ. Σπαντιδάκην, τὸν ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν ταξίαρχον κ. Στυλ. Παττακὸν καὶ τὸν ὑφυπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Ζωϊτάκην.

Οὗτοι, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ΓΕΕΘΑ, ἀντιναυάρχου κ. Αὐγέρη, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ΓΕΣ, ἀντιστρατήγου κ. Ἀγγελῆ, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ΓΕΝ, ὑποναυάρχου κ. Δέδε καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ΓΕΑ ἀντιπτεράρχου κ. Ἀντωνάκου, ἀφίκοντο ἐνταῦθα ἐπιβαίνοντες εἰδικοῦ ἀεροσκάφους, τὴν 8.30 π.μ., διὰ νὰ ἐκπροσωπήσουν τὴν Ἐθνικὴν κυβέρνησιν εἰς τὰς ἑορτὰς ἐπὶ τῇ 26ῃ ἐπετείῳ τῆς μάχης τῆς Κρήτης.

Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοὺς κ. κ. ὑπουργοὺς καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ἐπιτελείων ὑπεδέχθησαν ὁ νομάρχης κ. Καμπάνης, ὁ διοικητὴς τῆς 5ης Μεραρχίας ταξίαρχος κ. Καραδήμας καὶ ἄλλοι. Ἡ ἐπίσημος ὑποδοχὴ τῶν κ. κ. ὑπουργῶν ἐγένετο εἰς τὴν συμβολὴν τῶν ὁδῶν Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἔξωθι τοῦ Μεγάρου τῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅπου εἶχε στηθῆ ὑπὸ τοῦ Δήμου Χανίων μεγαλοπρεπὴς ἀφίς.

Πολὺ πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν κ. κ. Σπαντιδάκη, Παττακοῦ καὶ Ζωϊτάκη, χιλιάδες λαοῦ εἶχον κατακλύσει τὴν γύρω περιοχὴν καὶ ἐπευφήμησαν αὐτοὺς ἐνθουσιωδῶς. Ἐκ μέρους τῆς πόλεως ὑπεδέχθη τοὺς κυρίους ὑπουργοὺς ὁ δήμαρχος κ. Στεφ. Λεκανίδης, ὁστις τοὺς ηὐχήθη τὸ «καλῶς ὥρισαν» εἰπὼν καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ πόλις τῶν Χανίων, ἡ πρωτεύουσα τῆς Κρήτης, σᾶς καλωσορίζει μὲ ἀνυπόκριτον χαρὰν καὶ εἰλικρινῆ ἀγάπην. Ὄχι μόνον διότι εἴσθε οἱ φορεῖς τῆς ἀλλαγῆς, τῆς γαλήνης, καὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπιδεικνύετε διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Τμήματος τούτου τῆς χώρας.

»Ἀλλὰ καὶ ἕνα ἄλλο ἀκόμη: εἰς τοὺς παρισταμένους ἐκλεκτοὺς ἐκπροσώπους τῆς κυβερνήσεως εὑρίσκονται καὶ δύο ἐπίλεκτα τέκνα τῆς Κρήτης, γέννημα καὶ ἀνάθρεμμα τοῦ τόπου αὐτοῦ. Καλῶς ὡρίσατε».

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Γρηγ. Σπαντιδάκης, ἀπαντῶν εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. δημάρχου εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

«Κύριε δήμαρχε, ἀγαπητοί μου συμπατριῶται· Ἐξαιρετικὰ συγκεκινημένος ἀπὸ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν ποὺ μᾶς ἐπιφυλάξατε σᾶς εὐχαριστῶ, ἐπίσης, θερμῶς ἐκ μέρους καὶ τῶν ὑπολοίπων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, διότι αἱ ἐκδηλώσεις αὐταί, εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν ἀντανακλοῦν μόνον εἰς τὰ πρόσωπα τῶν δύο συμπατριωτῶν σας, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν κυβέρνησιν. Ἐξαιρετικὰ συγκεκινημένος διότι πατῶ τὸ χῶμα τοῦ ἔνδοξου νησιοῦ, ποὺ ξεκινῶντας πρὶν 40 χρόνια διὰ νὰ καταταγῶ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, μὲ ἠξίωσεν ἡ μοῖρα, νὰ ἐπανέλθω φορεύς, ἀντιπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης, ἡ ὁποία ἀπεφάσισε νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὴν καταδυνάστευσιν τῆς φαυλότητος. Σᾶς εἶναι γνωστὰ τὸ πόσον ὑποφέραμε καὶ πόσα ὑποφέρατε κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Ἡ Πατρὶς ἔβαινε κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν ὄλεθρον. Ἴσως, ἐὰν καθυστερούσαμε ὀλίγας ἀκόμη ἡμέρας, σήμερον θὰ εἴμεθα ὅλοι μας δέσμιοι εἰς τὰς ἐρυθρὰς ἁλυσίδας. Ἡ συναλλαγή, ἡ φαυλότης ἡ ψηφοθηρία, ἡ ἔλλειψις ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸν λαόν· ὅλα αὐτὰ ἐδημιούργησαν ἕνα κλίμα, τὸ ὁποῖον ἠνάγκασε τὸν ἑλληνικὸν Στρατὸν νὰ παραβῇ τοὺς κανονισμοὺς καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ, τὸν νόμον, τὸν ὑπέρτατον, τὸν νόμον τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος. Ἀπὸ σήμερον δὲν ὑπάρχουν οὔτε ψηφοφόροι, οὔτε ψηφοθῆραι. Ὑπάρχει ἑλληνικὸς λαὸς ὅλοι ἴσοι, τὸν ὁποῖον ἡ κυβέρνησις ἐλέπει μὲ τὴν ἰδίαν στοργήν.

»Εἰς τὰς ὀλίγας ἡμέρας ζωῆς, ποὺ ἔχει μέχρι σήμερον ἡ κυβέρνησις, ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἰσοπολιτείαν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀγάπης μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ λαοῦ. Ἰδιαιτέρως διὰ τὸ νησὶ αὐτὸ τῆς Κρήτης — τὸ ἀδικημένον αὐτὸ νησὶ — τὸ ὁποῖον ἤξιζε πολὺ καλλιτέρας τύχης, ὑπόσχομαι, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως, ὅτι θὰ τύχῃ ἰδιαιτέρας μεταχειρίσεως. Ἡ πρόσφατως ὑπογραφεῖσα συμφωνία «Λίττον», ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἀπόδειξιν. Δὲν πρόκειται νὰ σταματήσωμεν ἐκεῖ. Τὸ ἐνδιαφέρον θὰ συνεχισθῇ ἀμέριστον. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ὑπολοίπους τομεῖς, τοὺς τομεῖς τῆς διοικήσεως, Παιδείας, οἰκονομικῆς ἀναμορφώσεως καὶ γενικώτερον εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, τὸ ἐνδιαφέρον μας, νὰ εἴσθε βέβαιοι θὰ εἶναι ἀμέριστον.

»Ἰδιαιτέρως ἡ σημερινὴ ἡμέρα, ἡ ὁποία ἀποδεικνύει, διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν καὶ ἐπαληθεύει τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν τῆς Κρήτης, ἐνθυμίζει τὰς ἡμέρας ἐκείνας τῆς δοκιμασίας, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ λαὸς τῆς Κρήτης ἀπέδειξε διὰ μίαν φορὰν ἀκόμη τὴν γενναιότητα ἡ ὁποία τὸν χαρακτηρίζει. Μετὰ ὀλίγα αὐτὰ λόγια σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχήν, μετὰ τῆς ὁποίας ὑπεδέχθητε τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀκολουθίαν μας καὶ ὑπόσχομαι διὰ τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδιώξῃ ἡ Κυβέρνησις.

Ζήτω ὁ λαὸς τῆς Κρήτης.
Ζήτω ὁ Βασιλεύς.
Ζήτω ἡ Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις.
Ζήτω ἡ δημοκρατικὴ ἀνάστασις τοῦ Γένους».

Οἱ κ. κ. ὑπουργοί, καταφανῶς συγκεκινημένοι καὶ ἀφοῦ ηὐχαρίστησαν τὸν λαὸν τῆς Κρήτης διὰ τὴν θερμοτάτην ὑποδοχήν, μετέβησαν εἰς τὰ μνημεῖα Κοινοτήτων, ὅπου ἔχουν ταφῇ οἱ ἥρωες τῆς μάχης τῆς Κρήτης.

Τὴν 1ην μ.μ. οἱ ὑπουργοὶ παρεκάθησαν εἰς γεῦμα, τὸ ὁποῖον παρατέθη πρὸς τιμήν των, ὑπὸ τοῦ Δήμου Χανίων, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ξενία».

Ο ΠΡΕΣΒΥΣ ΤΩΝ Η.Π.Α. ΕΔΩΚΕ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΚΟΛΛΙΑΝ ΕΠΙΤΑΓΗΝ 300.0000 ΔΡΑΧ. ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 20.— Ὁ ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς κ. Φίλιππος Τάλμποτ παρέδωσεν εἰς τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργὸν κ. Κων. Κόλλιαν, ἐπιταγὴν διὰ ποσὸν 300.000 δραχμῶν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῶν κατὰ τὴν 1ην Μαΐου ἐπισυμβάντων σεισμῶν εἰς τὴν Βορειοδυτικὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κ. Τάλμποτ παρέδωσε τὴν ἐπιταγήν, ἐπισκεφθεὶς τὸν κ. πρωθυπουργὸν εἰς τὸ γραφεῖον του.

ΗΥΞΗΜΕΝΗ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΞΕΝΩΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΑΝ ΟΛΥΜΠΙΑΝ

ΠΥΡΓΟΣ, 20. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀπὸ παρασχεθέντα ὑπὸ τῆς Τουριστικῆς Ὑπηρεσίας σχετικὰ στοιχεῖα, ἀποδεικνύεται ὅτι αὐξήθη ἐμφανῶς ἐφέτος ἡ τουριστικὴ κίνησις πρὸς Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν καὶ κυρίως ἐκ τοῦ λιμένος Κατακώλου.

Οὕτω, μέχρι σήμερον ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν μέσῳ Κατακώλου, ἄνω τῶν 7.000 ξένων τουριστῶν, πρᾶγμα ποὺ ἀποδεικνύει σημαντικὴν αὔξησιν ἐναντι τῆς περυσινῆς περιόδου.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι δὲν ἔμεινε κλάδος δραστηριότητας, ποὺ νὰ μὴν εἰσέδυσε τὸ γυναικεῖο πνεῦμα. Ἀπὸ τὴ μιὰ κατάκτηση στὴν ἄλλη, ἡ γυναίκα δὲν ἄφησε εὐκαιρία, ποὺ νὰ μὴν κάμῃ τὴν ἐμφάνισή της. Καὶ μπῆκε στὸ δικαστικὸ κλάδο, μπῆκε στὸν ἀστυνομικό, μπῆκε στὴν ἀεροπορία καὶ ἔδωσε τὴν παρουσία της, σ' ὅλες τὶς ἔνοπλες δυνάμεις. Μὲ ἀποτέλεσμα τὴ ραγδαία ἐξέλιξή της, ποὺ καὶ ἡ πιὸ ἐξημένη φαντασία θὰ δυσκολευότανε ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ νὰ τὴν προβλέψῃ. Ἀλλὰ νά! ποὺ καὶ παπᾶς ἔγινε... Οἱ Διαμαρτυρόμενοι στὰ Ἱερατεῖα τους, πρὸ πολλοῦ ἔχουν γυναῖκα. Ἡ παρόδοση, ποὺ κρατάει τὴ γυναῖκα τόσο μακρυὰ ἀπὸ τὸν Κλῆρο, ἔσπασε ἐκεῖ. Καὶ μιὰ ἀπόφοιτη τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, κρατεῖ μὲ ζῆλο τὸ Ἱερατικό της λειτούργημα. Καὶ εἶναι γεγονός, πὼς ὁ θρησκευτικὸς χαρακτήρας ἀπέκτησε ἰδιότητες προλήψεων ἐναντίον τῆς γυναίκας μετὰ Χριστόν. Ἡ στάση ἄλλωστε τοῦ Χριστοῦ πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, ἦταν σαφής. «Οὐκ ἔνι ἄρρεν καὶ θῆλυ». Καμμιὰ λοιπὸν διάκριση στὰ δυὸ φύλλα καὶ ὅλοι ἀπέναντί του ἦσαν ἴσοι. Ὁ Χριστὸς συναναστράφηκε τὴ γυναῖκα καὶ τὸ κήρυγμά του τόδωσε τὸ ἴδιο καὶ γι' αὐτή. Τὸν ἠκολούθησαν τόσες γυναῖκες, ὅσοι καὶ ἄντρες καὶ ὁ Κύριος δὲν ἔκαμε μεταξύ τους καμμιὰ διάκριση. Στὴ γυναῖκα μάλιστα ὑπῆρξε τόσο ἀβρός, ὅσο καὶ τρυφερός. Ἀλλὰ καὶ ἡ εὐσπλαχνία του γι' αὐτήν, ὅπως καὶ ἡ συγκατάβασή του, ἔλαμψαν ἰδιαίτερα. Στὴ γυναῖκα ὁ Θεὸς ἔδωσε καὶ τὴ χάρη τοῦ Θεϊκοῦ γεγονότος τῆς Γέννησης. Καὶ στὰ γυναικεῖα σπλάχνα ἐπραγματοποιήθηκε ἡ ἐνσάρκωσή Του. Καὶ ὁ Χριστιανισμὸς ἀνέβασε τὴ γυναῖκα στὸν ὑψηλότερο θρόνο. Ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Λυτρωτὴς ἐπόθησε αὐτὴ τὴν ἐσωτερικὴ σχέση μὲ τὴ γυναικεία ψυχή. Ὅταν εἶπε: «ὁ ἀναμάρτητος τὸν λίθον πρῶτος βαλέτω», ὁ λόγος του δὲν ἀκτινοβόλησε γιὰ τὴ γυναικεία εὐσπλαχνία καὶ χάρη; Δὲν εἶναι λοιπὸν τὸ πνεῦμα τῆς Ὀρθόδοξης ἐκκλησίας, ποὺ ἐναντιώνεται σὲ μιὰ τέτοια χειροτονία. Ἐκεῖνο ποὺ τὴν ἐμποδίζει εἶναι ἡ παράδοση. Ἐμεσολάβησε ἐλέπεις ὁ τρομερὸς Μεσαίωνας μὲ τὸ βαρὺ σκοτάδι του, ποὺ ἔδωσε στὴ γυναῖκα θέση ὑποζυγίου.

Στὸ βωμὸ ὅμως τῆς Χριστιανοσύνης ἕνα πλῆθος γυναῖκες διεξεδίκησαν τὴν ἀγαθὴ μερίδα. Τὸ μήνυμα τῆς Ἀνάστασης δὲν τόδωσαν γυναῖκες; Γιατὶ λοιπὸν ἡ γυναῖκες νὰ μὴ μποροῦν νὰ γίνουν ἱερεῖς καὶ ἐπίσκοποι; Γιατὶ νὰ μὴ λειτουργοῦν καὶ νὰ μὴ τελοῦν Μυστήρια; Ὡς τὰ τώρα, μόνον ἡ ἀνδροκρατεία κατάφερε νὰ ἔχῃ τὴ γυναῖκα σὲ ἀπόσταση. Γι' αὐτό, καὶ στὸ λατρευτικὸ ζήτημα ἔμεινε παραγκωνισμένη. Ὁ Ἰησοῦς ξέρουμε πόσο ἀγάπησε τὴ Μάρθα καὶ τὴν ἀδελφή της. Ἀκόμα ξέρουμε, πὼς ὅταν ἐζήτησε ἀπὸ τὴ Σαμαρείτιδα νερό, πῆρε θέση ταπεινωτικὴ ἀπέναντι στὴ γυναῖκα, Ἀλλὰ μήπως δὲν δέχτηκε τὴν προσφορὰ τοῦ μύρου, σὰ βασιλικὸ χρῖσμα ἀπὸ τὰ χέρια τῆς γυναίκας; Παντοῦ ἐξέφρασε μιὰ του φερὴ στοργὴ γι' αὐτή. Ἀκόμα καὶ στὸ Μεσαιωνικὸ Βυζάντιο, ἡ γυναίκα δὲν εἶχε τόση ἀπόσταση ἀπὸ τὴν ἐκκλησία. Γιατὶ ἀναφέρονται πολλὲς διακόνισσες στοὺς πρώτους χριστιανικοὺς χρόνους. Καὶ ὅμως, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ὑπῆρξε πλήρης ἡ περιφρόνηση γιὰ τὸ θῆλυ. Ἀλλὰ ἡ ἐκκλησία δέχτηκε τὴ γυναῖκα ὡς Διακόνισσα καὶ τὴν ὠνόμασε «προκαθημένη». Μόνον... ποὺ θάπρεπε νὰ εἶναι ἑξῆντα χρόνων καὶ ἀπαραίτητο προσὸν της, ἡ μόρφωση, γιὰ νὰ ἔχῃ τὴ δυνατότητα τῆς κατήχησης. Κι' ὅπως λένε, ἡ Ἁγία Σοφία, εἶχε σαράντα Διακόνισσες, μὲ μιὰ πολύμορφη ἀποστολή, ποὺ τοὺς ἐπέτρεπε ἀκόμα καὶ νὰ μεταφέρουν καὶ τὴ Θεία Εὐχαριστία στοὺς ἀρρώστους.

Τί ἀποκλείει λοιπὸν τὴ γυναῖκα νὰ γίνῃ καὶ παπᾶς; Μήπως δὲν μπορεῖ ἡ γυναίκα νὰ μπῇ στὴν ὁμάδα τοῦ Σπορέως, ὅταν ἔχῃ δεχθῆ τὸ σκίρτημα καὶ τὴ δόνηση τῆς πίστεως;

ΕΥΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ

ΕΚ ΒΑΘΕΩΝ ΕΥΧΑΙ

Μὲ ὑπέρποτε ἀκμαῖον φρόνημα ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εὔχεται σήμερον διὰ τὸν Βασιλέα του. Καὶ μὲ ὑπέρποτε στερεὰν καὶ παλμώδη τὴν ἀγάπην του συγκεντρώνει τὴν σκέψιν του εἰς ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν εὐγενεῖς, ὑψηλόφρονας καὶ μεγάλους, ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, στόχους τοῦ Ἀνακτος. Καὶ εἶναι ἑπόμενον νὰ εἶναι τόσον ἔντονος ὁ παλμός. Διότι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, εἰς τὸ σχετικῶς βραχύ, ἀλλ' ὁπωσδήποτε πλῆρες κρισίμων ἀποφάσεων διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸν Θρόνον, ἀπέδειξεν ἀρετὰς ἱστορικῆς ἀντοχῆς. Φλεγόμενος ἀπὸ τὸ πάθος διὰ τὴν Πατρίδα, δονούμενος ἀπὸ τὴν ἰδέαν, ὄχι μόνον τῆς ἐπιβιώσεώς της, ἀλλὰ καὶ τῆς μεγαλουργίας της, πιστεύων, μὲ θρησκευτικὴν ἔξαρσιν, εἰς τὸ πεπρωμένον τῆς Φυλῆς, ἐστάθη ὄρθιος κατέναντι θυελλῶν καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ λάβῃ ἀποφάσεις, ἡ στάθμισις τῶν ὁποίων ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν κρίσιν, θὰ ἐπισύρῃ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν δικαίωσιν. Καὶ ἀκριβῶς, τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Λαὸς παρηκολούθησε τὸν Βασιλέα, εἰς δυσκόλους ὥρας παλαίοντα· ἀκριβῶς τὸ ὅτι διεπίστωσε τὴν εὔτολμον δυναμικότητα τοῦ πατριωτισμοῦ Του· ἀκριβῶς τοῦτο ἐγαλβάνισε τὸν μαζύ Του ψυχικὸν δεσμόν. Καὶ τὸν ἐτοποθέτησεν εἰς τὸ ἄσειστον ἐκεῖνο βάθρον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ Ἕλλην τοποθετεῖ τοὺς ἐθνικούς του ἥρωας.

Ἀπὸ αὐτῆς τῆς γωνιᾶς, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς βλέπει, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς σημερινῆς ὀνομαστικῆς ἐπετείου Του, τὸν ἀγαπητὸν Βασιλέα του. Καὶ συσπειρωμένος περὶ τὸν θρόνον Του, Τοῦ εὔχεται εὐόδωσιν τοῦ ἐν ἀναπτύξει μεγάλου ἐθνικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀναλάβῃ καὶ θὰ φέρῃ εἰς πέρας ἡ Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις. Ἡ μακροημέρευσις, ἡ οἰκογενειακὴ εὐτυχία Του καὶ ἡ πραγμάτωσις ὅλων τῶν εὐγενῶν φιλοδοξιῶν τοῦ Βασιλέως μας, ἀποτελεῖ τὴν διάπυρον εὐχήν, τὴν ὁποίαν, σήμερον, ἀπευθύνει ἐκ βαθέων ὁ Ἑ